

Den fjerde Flensburg Proms-koncert blev en ubetinget succes. I forgrunden på scenen ses (fra venstre) Bill Cunliffe, Scott Robinson, Peter Sommerer, Martin Wind og Joe La Barbera. Foto: Lars Geerdes

Festlig sæsonafslutning med medrivende uropførelse

Flensborgeren Martin Wind var kommet med sin kvartet fra USA for at præsentere en koncert for kontrabas og orkester ved symfoniorkestrets afsked med sæsonen 2017/18.

ANMELDELSE

Lars Geerdes
lg@fla.de

Flensburg. Når Landestheaters generalmusikdirektør Peter Sommerer inviterer til »Flensburg Proms« for at markere afslutningen på sæsonen, er to ting garanteret: et udsolgt teater i Flensburg og Edward Elgars march »Pomp and Circumstance« som det sidste ekstranummer - lige som det er tilfældet ved det engelske forbillede, »Last Night of the Proms«, som hvert år transmitteres af tv-stationer verden over. »Flensburg Proms« fandt sted for fjerde gang.

Lørdag aften var det igen så vidt. Teaterscenen var atter pyntet med det britiske flag, Union Jack, og publikum strømmede til - fuld af forventningens glæde. Et blik på programmet viste dog, at noget i år var anderledes: Listen af komponister var amerikansk - og flensborgsk! Og Landessinfonieorchester var suppleret med Martin-Wind-Quartett.

Samarbejdet mellem orkestret og jazzkvartetten, som har hjemme i USA, fungerede aldeles fint allerede ved en koncertrække her i landsdelen i juli 2016 - dengang med værker af George Gershwin, Bill Evans og netop Martin Wind, der bidrog med en uropførelse.

Det skete så igen lørdag aften. Kontrabassisten Martin Wind, som er født i Flensburg i 1968, men har boet i USA i over 20 år, har komponeret »Legacy - Concerto for Bass and Orchestra nr. 1 e-mol« - ikke mindst i erkendelsen af, at der kun findes ganske få værker for instrumentet, og de, der findes, bliver næsten aldrig spillet i koncertsalene.

Martin Winds tre-satsede komposition bør omgående vinde gehør hos instrumentfællerne. »Legacy«, hvis

satser hver er en hyldest til Winds tre mest indflydelsesrige lærere (Elmer Turnage, Willi Beyer og Wolfgang Güttler), er gennemført smukt og medrivende.

- Jeg bilder mig ikke ind at have skrevet værket for det 21. århundrede, sagde Martin Wind beskedent inden uropførelsen.

Og dog. Med kvartetten i forgrunden, som ud over navngiveren selv består af Scott Robinsen (saxofon, klarinet, trompet), Bill Cunliffe (klaver) og Joe La Barbera (slagtøj), og et smukt spillende symfoniorkester som ledsager, opstod et fascinerende klangbillede med herlige melodier, hvor klassisk og jazz blev forenet til noget unikt, og hvor stemningen skiftede mellem det underholdende, det drømmende og det energiske. Komponisten sørgede desuden for, at ikke kun det egentlige solo-instrument, bassen, stod i fokus, men også hans partnere i kvartetten og ikke mindst en del orkestermusikere, for eksempel i den langsomme anden-sats, hvor klarinet og obo bidrager med et herligt samspil. »Legacy« er et værk, som man gerne vil høre igen.

Inden denne uropførelse lod Peter Sommerer seancen åbne med Ouverturen til Leonard Bernsteins »Candide«. Dirigenten, som sædvanen tro indledte med en munter kommentar til aktuelle begivenheder, gjorde opmærksom på, at spørgsmålet om, hvilken genre musikken egentlig tilhører, ikke bør stilles her.

- Det er bare musik, pointerede han - og dermed var banen også kridtet for det øvrige program.

Martin Winds pianist, grammy-vinderen Bill Cunliffe, var derefter solist i Gershwins klaverkoncert i F-dur. Han spillede helt uden de teatraliske armbevægelser, som mange koncertpianister har for vane, men koncentrerede sig helt uspektakulært på musikken. Og det blev til en fin oplevelse, så stemningen i teatersalen var helt i top allerede inden uropførelsen af »Legacy«.

»Light Blue« for symfoniorkester

Programmets anden del bestod udelukkende af Martin Wind-kompositioner. De er for kort tid siden udkommet på albummet »Light Blue«, men blev til lejligheden arrangeret

til kvartet og orkester. Også her blev der spillet på overbevisende måde med afvekslende stemninger og fine solo-indslag. Tilhørerne i Flensburg var i tvivl: Ved jazzkoncerter er det kutyme, at man klapper ad hver eneste solopart. Det er dog strengt forbudt i klassiske koncerter. Måtte man så godt klappe her midt i et nummer? Peter Sommerer sørgede selv for en afklaring. I »Ten Minute Song«, som kun blev spillet af kvartetten, stod dirigenten på scenens yderside og klappede selv ad solisterne.

Ikke overraskende blev programmet afsluttet med den nævnte march af Edward Elgar - men her fremført af både orkestret og kvartetten, og det var igen Bill Cunliffe, der scorede ekstrapoint ved med underfundig humor at flette toner ind, der mindede om Rachmaninov.

Publikum i Flensburg spenderede stående klapsalver for en koncert, der bød på så meget mere end »bare« en festlig sæsonafslutning.

Proms-koncerten blev gentaget søndag aften i Rendsborg. Martin-Wind-Quartett spiller i øvrigt onsdag den 4. juli i Altes Gymnasium og fredag den 6. juli i Montmartre i København.

Schleswig-Holsteinisches Sinfonieorchester & Martin-Wind-Quartett: Flensburg Proms med værker af Bernstein, Gershwin og Wind, dirigeret af Peter Sommerer. Flensburg Teater, lørdag aften.

RESÜMEE

Saisonabschluss mit Uraufführung

Das vierte Flensburger Proms-Konzert unter der Leitung von Generalmusikdirektor Peter Sommerer bot nicht nur einen festlichen Saisonabschluss, sondern auch eine Welturaufführung und ganz viel Jazz. Der in Flensburg geborene Kontrabassist Martin Wind war mit seinem Quartett aus den USA angereist, um hier seine Komposition »Legacy - Concerto for Bass and Orchestra Nr. 1 e-Moll« erstmals aufzuführen. Dieses Werk gehört umgehend ins Standardrepertoire aller Kontrabassisten, für die es sowieso nur wenig Literatur gibt. Winds Komposition ist ein herausragendes Beispiel dafür, wie Jazz und klassische Musik sich auf mitreißende Weise vereinigen können. Darüber hinaus bot das Konzert Bernsteins Ouverture zu »Candide« und Gershwins Klavierkonzert in F-Dur mit Bill Cunliffe als Solist sowie weitere Stücke aus der Feder Martin Winds. Und natürlich durfte auch Edward Elgars »Pomp and Circumstance« nicht fehlen. Das Publikum spendete stehenden Applaus für dieses wundervolle Konzerterlebnis.